

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zastoupená Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. února 2016, č. j. OAM-669/ZA-ZA14-K07-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. července 2016, č. j. 22 Az 7/2016 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně, státní příslušnice Ukrajiny, podala dne 7. srpna 2015 žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodnila tím, že chce zůstat se svým manželem, který je rovněž žadatelem o mezinárodní ochranu v České republice a který se nemůže z důvodu probíhajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajinu vrátit, neboť mu již bylo doručeno několik povolávacích rozkazů. Žalovaný neshledal v případě žalobkyně žádný azylově relevantní důvod a dne 15. února 2016 pod č. j. OAM-669/ZA-ZA14-K07-2015 rozhodl, že se žalobkyni mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neuděluje.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). V žalobě uvedla toliko, že byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena na svých právech, výčet ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, která měl žalovaný porušit, a že žalobu doplní poté, co nahlédne do spisu, nejpozději ve lhůtě 30 dnů. Krajský soud žalobu v záhlaví citovaným usnesením odmítl s odůvodněním, že žaloba neobsahovala označení žalobních bodů ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

pozdějších předpisů, přičemž tento nedostatek nebyl odstraněn ani před uplynutím lhůty pro podání žaloby, ani ke dni rozhodnutí soudu.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž namítala, že krajský soud nesprávně aplikoval judikaturu týkající se žalobních bodů. Jelikož žaloba stěžovatelky žalobní bod obsahovala, byl krajský soud povinen ji podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvat k odstranění vad žaloby. Stěžovatelka následně prostřednictvím právního zástupce doplnila kasační stížnost argumentací, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné a rozporné se současnou judikaturou, neboť nezohlednilo rozložení důkazního břemene v řízení o udělení mezinárodní ochrany, a že byl porušen § 14a zákona o azylu, neboť nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav stran vážné újmy hrozící stěžovateli v případě návratu do země původu.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že při rozhodování vycházel z objektivních a aktuálních informací, posoudil všechny stěžovatelkou uvedené skutečnosti a jeho rozhodnutí je v souladu se zákonem a řádně odůvodněné. K otázce výzvy k doplnění žaloby žalovaný upozornil na nutnost dodržování zákonných lhůt k uplatnění žalobních bodů. Námitku o porušení § 14a zákona o azylu označil žalovaný za nepřipustnou, neboť ji stěžovatelka neuplatnila v žalobě.

[5] Nejvyšší správní soud se v první řadě zaměřil na otázku přípustnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby lze podat pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., přičemž tento důvod může zahrnovat také vadu řízení mající za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, zmatečnost řízení před krajským soudem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. dubna 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS), jakož i nesprávné posouzení právní otázky či nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. února 2016, č. j. 6 As 2/2015 - 128). Námitky vznesené stěžovatelkou v doplnění kasační stížnosti se však vztahují k otázce, zda stěžovatelce měla být udělena mezinárodní ochrana. Takové námitky nelze pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. podřadit, a proto jsou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné.

[6] Vzhledem k tomu, se projednávaná kasační stížnost vztahuje k řízení o udělení mezinárodní ochrany, je dále třeba posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, tedy zda je přijatelná (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Zákonný pojem *přesah vlastních zájmů stěžovatele* představuje neurčitý právní pojem, který byl v usnesení Nejvyššího správního soudu dne 26. dubna 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 3) vyložen tak, že kasační stížnost bude posouzena jako přijatelná v případě, že (1) vznáší ne plně prejudikovanou právní otázku; (2) obsahuje právní otázku, která je dosavadní judikaturou řešena rozdílně; (3) je potřeba učinit judikatorní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Žádné z vymezených kritérií přijatelnosti kasační stížnosti v projednávané věci splněno nebylo. K otázce vymezení žalobních bodů i k rozsahu povinnosti krajských

pokračování

soudů vyzývat žalobce k odstranění vad žaloby dle § 37 odst. 5 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud vyjádřil v řadě svých rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. srpna 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, rozsudky ze dne 23. října 2013, č. j. 6 Azs 18/2013 - 37, ze dne 23. října 2009, č. j. 8 Afs 31/2009 - 75, ze dne 27. února 2004, č. j. 4 Azs 3/2004 - 48, či krajským soudem citovaný rozsudek ze dne 27. října 2004, č. j. 4 Azs 149/2004 - 52, č. 488/2005 Sb. NSS). Tato judikatura je ustálená, konzistentní a není důvod se od ní v projednávané věci odchýlovat, nemůže tedy jít o případy uvedené výše pod body 1 – 3. Krajský soud citovanou judikaturu ve svém rozhodnutí zohlednil a přezkoumatelným způsobem aplikoval, nedopustil se tedy ani zásadního pochybení způsobilého ovlivnit hmotněprávní postavení stěžovatelky.

[8] Pro úplnost je vhodné poznamenat, že kasační stížnosti manžela stěžovatelky ve věcech mezinárodní ochrany také nebyly úspěšné (usnesením č. j. 9 Azs 36/2015 - 36 ze 14. května 2015 byla první z nich odmítnuta pro nepřijatelnost, usnesením č. j. 4 Azs 140/2016 - 29 z 27. července 2016 ve věci zastavení řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu byla kasační stížnost odmítnuta pro neodstranění vad).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2016

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu